

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslavy Krivánkové ve věci

žalobce: P. D., X,

proti
žalovanému: Státní pozemkový úřad, IČ 01312774, Husinecká 1024/11a, 130 00
Praha 3-Žižkov,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2022, č.j. SPU 241305/2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žalobou ze dne 14. 12. 2022, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou téhož dne, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2022, č.j. SPU 241305/2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“) a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro

Plzeňský kraj, pobočky Domažlice (dále jen „pozemkový úřad“), ze dne 26. 5. 2022, č.j. SPU 037328/2022 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Prvoinstančním rozhodnutím byl podle § 11 odst. 4 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o PÚ“), schválen návrh komplexních pozemkových úprav v katastrálním území X a v navazující části katastrálního území Y. Žalobce se žalobou domáhal též zrušení prvoinstančního rozhodnutí.

2. Řízení o pozemkových úpravách je upraveno zákonem o PÚ. Správní řízení je upraveno správním řádem.

[III] Žaloba

3. Žalobce podal žalobu proti napadenému rozhodnutí v celém jeho rozsahu pro jeho nezákonnost a nesprávnost, a to zejména z následujících důvodů:
 - nedostatečně vymezený veřejný zájem,
 - zatížení řízení procesními vadami, které spočívaly v:
 - nesprávném výkladu § 11 odst. 2 zákona o PÚ, v důsledku čehož nebyla žalobci dána možnost vyjádřit se k novému uspořádání pozemků,
 - nesprávně určené lhůtě pro vyjádření ke třem nově navrhovaným variantám uspořádání pozemků,
 - nesprávně svolaném závěrečném jednání podle 11 odst. 3 zákona o PÚ,
 - nerespektování zákonných pravidel pro vydání náhradního pozemku.

Nedostatečně vymezený veřejný zájem

4. Žalobce byl toho názoru, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nezhojil pochybení pozemkového úřadu stran absence vymezení veřejného zájmu. Podle žalobce, k naplnění požadavku dle § 2 zákona o PÚ nestačí pouze konstatovat, že pozemkové úpravy se provádí ve veřejném zájmu, potažmo pouze opsat předmětné zákonné ustanovení, jak to pozemkový úřad učinil, aniž by konkretizoval, jak které opatření nebo nově navržené uspořádání pozemků bude sloužit veřejnému zájmu.
5. Ze stanoviska pozemkového úřadu k podanému odvolání je zcela zjevné, že pozemkový úřad ani neví, co představuje veřejný zájem u provádění pozemkových úprav, neboť veřejný zájem nesprávně zaměňuje za udělený souhlas vlastníků se zahájením komplexních pozemkových úprav (79,84 %) a i při rozhodnutí o schválení komplexních pozemkových úprav (99,8 %). Vyslovením předmětného souhlasu sledují vlastníci dotčených pozemků svůj soukromý zájem, nikoliv veřejný. Souhlas je dále kvantitativním předpokladem pro uskutečnění komplexních pozemkových úprav, ale nenahrazuje veřejný zájem.
6. Žalovaný dále za pozemkový úřad doplňuje, že veřejný zájem je popsán v prvoinstančním rozhodnutí na str. 3 (stran plánu společných zařízení). Žalobce tvrdil, že z uvedeného nevyplývá veřejný zájem na komplexních pozemkových úpravách v daném území.
7. Ke krucialnímu významu veřejného zájmu v souvislosti s pozemkovými úpravami se vyjádřil Ústavní soud v nálezu ze dne 27. 5. 1988, sp. zn. Pl. ÚS 34/97. Ústavní soud konstatoval, že

pozemkové úpravy nelze ztotožnit s vyvlastněním, ale že se ve své podstatě jedná o hromadnou dobrovolnou směnu dotčených pozemků. Ústavní soud však dále připomněl, že se jedná o natolik intenzivní zásah do stávajících vlastnických vztahů k nemovitostem, že při jejich realizaci je nutné uplatňovat ústavní kautely vyplývající z čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, které připouštějí omezení vlastnického práva pouze ve veřejném zájmu, na základě explicitního zákonného zmocnění a za náhradu. Ústavní soud konstatoval: „Čl. 11 odst. 1 na ústavně právní úrovni zaručuje vlastnické právo, tj. právně zabezpečuje, že každý může být vlastníkem a nikdo ve svém vlastnictví nesmí být diskriminován ve vztahu k jiným vlastníkům, jak již Ústavní soud konstatoval v usnesení ve věci sp. zn. II. ÚS 249/95. (...) Přitom je nepochybně evidentní, že pozemkové úpravy jsou determinovány souborem veřejných zájmů, z nichž je dominujícím zájem na dalším rozvoji zemědělské výroby při respektování odůvodněných ekologických požadavků.“

8. Žalobce vyslovil přesvědčení, že z důvodu absence řádného vymezení veřejného zájmu byly komplexní pozemkové úpravy schváleny v rozporu se zákonem a zároveň jimi byl žalobce zkrácen na ústavním právu vlastnit majetek podle čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.

Zatížení řízení před správním orgánem procesními vadami

9. Dle žalobceva názoru, žalovaný v napadeném rozhodnutí nesprávně činí závěr, že v době vystavení návrhu komplexních pozemkových úprav již zákon ani vyhláška nevytváří prostor pro projednávání návrhu s nově nastoleným vlastníkem (první odstavce, str. 13 napadeného rozhodnutí). V této souvislosti žalovaný (shodně jako pozemkový úřad) odkazuje na interní předpis, kterým je metodický návod pro provádění pozemkových úprav MN 1/2022, konkrétně na bod 14.2.1, který se dle názoru žalovaného uplatní, neboť nevybočuje z mezí daných zákonem ani vyhláškou a není s nimi v rozporu. Dále žalovaný uvádí, že „důvodem tohoto postupu je zachování právní jistoty účastníků řízení KoPÚ, kteří většinou už odsouhlasili návrh (...)“ (odstavec 4, str. 13 napadeného rozhodnutí).
10. Žalobce s výše uvedeným tvrzením žalovaného nesouhlasil, neboť takové tvrzení nemá oporu v zákoně. Postup žalovaného (a potažmo pozemkového úřadu), který odepřel žalobci právo vyjádřit se k provedené změně návrhu komplexních pozemkových úprav podle § 11 odst. 2 zákona o PÚ je nezákonný.
11. Žalobce je účastníkem řízení o pozemkových úpravách, když nabyl vlastnické právo k pozemku parc. č. PZE X o výměře 1331 m² v k.ú. X (s právními účinky ke dni 20. 1. 2022). Uvedené potvrdil i pozemkový úřad v přípisu ze dne 25. 2. 2022 (pod názvem „Odpověď na námitky a návrhy řešení“). Žalobce podal řádně a včas námitky a připomínky k vystavenému návrhu komplexních pozemkových úprav dle § 11 odst. 1 zákona. Pozemkový úřad shledal žalobcovy námitky a připomínky jako důvodné a na jejich podkladě provedl změnu v návrhu komplexních pozemkových úprav.
12. Pozemkový úřad od počátku s žalobcem jako s účastníkem řízení jednal, shledal jeho námitky jako důvodné a nikterak ho na nelegitimitu jeho požadavků či postavení neupozornil. Po shledání důvodnosti námitek a připomínek ze dne 10. 2. 2022 měl žalobce legitimní očekávání v řešení jeho záležitosti dle zákona – tedy k řádnému projednání změny uspořádání pozemků, jak předpokládá § 11 odst. 2 zákona o PÚ. Legitimní očekávání však nebylo naplněno, když pozemkový úřad přípisem ze dne 29. 3. 2022 odmítl s žalobcem

nadále změnu návrhu komplexních pozemkových úprav projednávat a začal vydávat svůj předchozí postup za pouhý vstřícný krok. Žalovaný uvedený postup potvrdil jako správný.

13. Žalobce namítal, že pozemkový úřad svým postupem porušil § 4 odst. 2 správního řádu, podle něhož má správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytnout dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné.
14. Postup žalovaného (potažmo prvoinstančního správního orgánu) nemůže být legitimizován metodickým návodem pro provádění pozemkových úprav MN 1/2022, konkrétně odst. 14.2.1, když se nejedná o obecně závazný předpis. Metodický návod pro provádění pozemkových úprav MN 1/2022 má charakter doplňujícího interního předpisu. K tomu žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 9. 2007, sp. zn. 30 Cdo 3255/2006: *„Podle ustálené právní teorie a praxe se metodická opatření a návody řadí do kategorie vnitřních předpisů, sloužících ke konkretizaci nebo výkladu obecně závazných předpisů vyšší právní síly, tj. zejména zákonů a vyhlášek, za splnění požadavku, že nevybočují z mezí daných těmito obecně závaznými předpisy, tzn. že nemohou být s těmito předpisy v rozporu. Vzhledem k tomu, že tyto předpisy vydává orgán odvozuující tuto pravomoc ze svého nadřízeného postavení vůči ostatním orgánům v rámci svého resortu, mají tyto předpisy charakter doplňujících interních předpisů bez obecně závazného charakteru. (srov. např.: Hendrych, D. a kol.: Správní právo, obecná část, 6. vydání 2006, C.H.Beck, Praha 2006, s. 189 a násl.).“* Metodický pokyn není v žádném případě závazný pro fyzické a právnické osoby vně státní správy, a nemůže být proto legitimním důvodem pro zkrácení žalobcových procesních práv.
15. Žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, že výše uvedený metodický pokyn nevybočuje z mezí zákona a vyhlášky. Zákon o PÚ ve svém § 11 odst. 1 jednoznačně konstatuje možnost podat proti vystavenému návrhu komplexních pozemkových úprav námitky a připomínky, přičemž možnost uplatnění těchto námitek a připomínek nikterak nelimituje ani co do okruhu osob účastníků, ani co do obsahu. Jediným limitem je časové hledisko – povinnost je uplatnit ve lhůtě.
16. Podle § 11 odst. 2 zákona o PÚ platí, že pokud jsou na základě námitek a připomínek podle odstavce 1 provedeny úpravy návrhu, je pozemkový úřad povinen vyžádat si nové vyjádření od dotčených účastníků. Mají-li uplatněné námitky a připomínky vliv na změnu plánu společných zařízení, postupuje se podle § 9 odst. 10 a 11. Závěrečné jednání podle odstavce 3 se uskuteční až po schválení plánu společných zařízení zastupitelstvem obce.
17. Vzhledem k tomu, že podle § 11 odst. 1 a § 11 odst. 2 zákona o PÚ je možné k vystavenému návrhu podat ještě námitky a připomínky, na jejichž základě může být provedena úprava návrhu, pak jakákoliv odchylka (např. že nový vlastník pozemku toto právo nemá) od uvedeného zákonného pravidla musí být řešena zákonem, a nikoliv nezávazným interním předpisem. Stanovení odlišných práv a povinností pro nového vlastníka dotčeného pozemku v průběhu provádění pozemkových úprav je významným zásahem do účastnických práv a povinností, a proto musí být řešeny zákonem. Zejména v případě, kdy se jedná o zkrácení účastnických práv, jak předpokládá metodický pokyn MN 1/2022 ve svém 14.2.1.
18. Pozemkový úřad učinil na podkladě žalobcovy námitek změnu v uspořádání pozemků, když konkrétně vybral variantu č. 1. V souladu s § 11 odst. 2 zákona o PÚ byl pozemkový úřad povinen po zapracování změny vyžádat si nové vyjádření od všech účastníků dotčených provedenou změnou (tedy nikoliv jen od žalobce). Neučinění výzvy a nedání možnosti

žalobci vyjádřit se k novému uspořádání pozemků je postup v rozporu se zákonem. V této souvislosti žalobce uvádí, že žalovaný pouze vyzval žalobce k výběru mezi třemi variantami, a nikoliv již k vyjádření se k následně provedené úpravě návrhu. Pochybení pozemkového úřadu žalovaný nenapravit.

19. Žalovaný shora uvedeným postupem zasáhl do žalobcových procesních práv, když mu neumožnil vyjádřit se k provedené úpravě návrhu komplexních pozemkových úprav.
20. Nad rámec uvedeného pak žalobce uvedl, že žalovaný nesprávně vykládal bod 14.2.1. Metodického návodu pro provádění pozemkových úprav MN 1/2022. Bod 14.2.1 Metodického pokynu MN 1/2022 řeší převod pouze části pozemku dotčeného pozemkovými úpravami. V konkrétním případě byl však na žalobce převeden celý pozemek, nikoliv jen jeho část, a proto se dané ustanovení metodického návodu na tento případ neaplikuje.
21. Podle žalobcova názoru se stran délky lhůty k vyjádření k novému uspořádání použije analogicky § 9 odst. 20 a 21 zákona o PÚ. Ustanovení § 11 odst. 2 zákona o PÚ výslovně odkazuje na postup správního orgánu podle § 9 odst. 10 a 11 v případě, že uplatněné námitky a připomínky mají vliv na změnu plánu společných zařízení – tedy rovněž na postup správního orgánu stanovený zákonem před vystavením návrhu komplexních pozemkových úprav podle § 11 odst. 1 zákona o PÚ.
22. Podle § 9 odst. 20 zákona o PÚ je zpracovatel návrhu povinen v průběhu jeho zpracovávání projednávat nové uspořádání pozemků s dotčenými vlastníky pozemků. Svůj souhlas, případně nesouhlas, vlastníci potvrdí podpisem na soupisu nových pozemků.
23. Podle § 9 odst. 21 zákona o PÚ v případě, kdy se vlastník pozemku k novému uspořádání pozemků nevyjádří ve smyslu odstavce 20, vyzve jej pozemkový úřad, aby tak učinil ve lhůtě 15 dnů. Pokud se vlastník v této lhůtě nevyjádří, má se za to, že s novým uspořádáním pozemků souhlasí.
24. Pozemkový úřad dále postupoval nesprávně při stanovení a výpočtu lhůty sedmi dnů k vyjádření ke třem novým variantám uspořádání pozemků, když ve svém dopise ze dne 29. 3. 2022, sp. zn. SPU 104151/2022, nesprávně a v rozporu s pravidly pro počítání lhůt dle § 40 odst. 1 správního řádu stanovil, že žalobce byl povinen vyjádřit se do 4. 3. 2022. Předmětný dopis byl žalobci doručen až 1. 3. 2022 a první den sedmidenní lhůty je tedy 2. 3. 2022, nikoliv den, kdy správní orgán tuto výzvu zaslal odvolateli do datové schránky. Vedle toho stanovení lhůty správním orgánem je zmatečné, když pozemkový úřad vymezil lhůtu dvěma časovými body: 1) lhůtou 7 dnů a 2) pevným konečným datem 4. 3. 2022. Z uvedeného důvodu proto ani uplynutí sedmidenní lhůty nemůže způsobit následky spojené se zmeškáním lhůty.
25. S ohledem na výše uvedené byl žalobce přesvědčen, že své vyjádření ze dne 9. 3. 2022 ke třem možným řešením změny návrhu komplexních pozemkových úprav zaslal pozemkovému úřadu řádně a včas, a proto byl pozemkový úřad povinen se tímto stanoviskem žalobce zabývat. Prvoinstanční správní orgán postupoval vadně, když bez ohledu na stanovisko žalobce sám vybral jednu z nových variant úpravy návrhu komplexních pozemkových úprav.
26. Důvodem vadného postupu pozemkového úřadu mohla být časová tíseň, neboť závěrečné jednání bylo svoláno hned na 10. 3. 2022, a tedy pozemkový úřad měl pouhý měsíc na

vyřízení všech námitek a připomínek. Žalobce v této souvislosti tvrdil, že pozemkový úřad postupoval při stanovení termínu pro závěrečné jednání v rozporu s 11 odst. 3 zákona o PÚ. Pozemkový úřad svolal závěrečné jednání hned spolu s uveřejněním zpracovaného návrhu komplexních pozemkových úprav na úředních deskách dotčených obcí, přičemž zákon říká, že ke svolání má dojít až po uplynutí lhůty 30 dnů, během kterých je návrh zveřejněn k nahlédnutí. Uvedená lhůta jednoho měsíce, kterou si správní orgán stanovil ještě předtím, než věděl, kolik a s jakým obsahem obdrží námitek a připomínek, se ukázala jako nedostatečná na jejich vyřízení. Žalobcovu názoru napomáhá i fakt, že na závěrečném jednání má pozemkový úřad zhodnotit výsledky pozemkových úprav a účastníky seznámit s návrhem, o kterém bude rozhodnuto. Proto musí ke dni závěrečného jednání existovat finální podoba návrhu komplexních pozemkových úprav po zapracování změn na základě důvodných námitek a připomínek (přičemž k uvedeným změnám měli právo se vyjádřit dotčení vlastníci).

27. V důsledku i) nesprávně určené lhůty pro vyjádření se ke třem nově navrhovaným variantám uspořádání pozemků, ii) nesprávném postupu při vyřízení námitek a připomínek žalobce k návrhu komplexních pozemkových úprav, iii) absenci možnosti vyjádřit se k novému uspořádání pozemků podle § 11 odst. 2 zákona a iv) nesprávně svolanému závěrečnému jednání byl žalobce zkrácen na svých právech.

Náhradní pozemek

28. Návrh komplexních pozemkových úprav v k. ú. X nerespektuje ve vztahu k novému pozemku pro žalobce závazná pravidla pro nové uspořádání pozemků podle § 10 zákona o PÚ.
29. Pozemkový úřad zvolil variantu č. 1, která nebyla řádně odůvodněna a je nevyhovující. Ona varianta zahrnuje pozemek, který není zpřístupněn z veřejné cesty, aniž by bylo uvedeno, jak bude přístup zajištěn. Nadto, pozemkový úřad neumožnil žalobci se k této variantě řádně vyjádřit před schválením pozemkových úprav. Žalovaný tento postup správního orgánu potvrdil jako správný.
30. Nové prostorové a funkční uspořádání pozemků podle návrhu komplexních pozemkových nerespektuje cíle a principy podle § 2 zákona o pozemkových úpravách, když je v rozporu s účelným a hospodárným využitím pozemků, minimálně ve vztahu k pozemku a zejména postrádá veřejný zájem. Uvedeným došlo k porušení § 2 odst. 1 a odst. 3 správního řádu. V konečném důsledku pak mohou být porušena ústavní práva žalobce zásahem do čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.
31. Ochrana vlastnictví při pozemkových úpravách je zajišťována mj. principem ekvivalence, kdy v rámci změn vlastnických vztahů k pozemkům řešeným pozemkovými úpravami musí být za pozemky, které byly vlastníkově z nějakého důvodu odňaty, poskytnuta adekvátní náhrada v podobě jiného pozemku stejné kvality, ceny, výměry, vzdálenosti (s tím, že zákon stanoví určitý limit odchylek). Nejvyšší správní soud pak ve své rozhodovací praxi (např. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2009, č.j. 4 As 28/2007-137) zastává názor, že každý vlastník vstupující do pozemkových úprav musí akceptovat nově nastolený stav, bylo-li ho dosaženo správným procesním postupem a byly-li současně dodrženy zákonem stanovené podmínky, omezení a regulativy.

32. Dalším principem ovládajícím pozemkové úpravy je princip výměny vlastnických práv k pozemkům pro účely racionalizace hospodaření na pozemcích tak, aby tyto přinášely co největší ekonomický užitek.
33. Dle žalobcova názoru nebyla výše uvedená zákonná pravidla a principy pro komplexní pozemkové úpravy dodrženy, čímž bylo zasaženo do jeho subjektivních práv.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

34. Žalovaný se k žalobě vyjádřil v podání ze dne 14. 2. 2023. Stran žalobních námitek uvedl, že jsou téměř identické s žalobcovými námitkami uvedenými v odvolání. Žalovaný proto odkázal na obsah napadeného rozhodnutí, ve kterém se ke všem jednotlivým odvolacím bodům vyjádřil.
35. Žalovaný zdůraznil, že žalobce se stal účastníkem řízení až v době vystavení návrhu nového uspořádání pozemků, a proto pozemkový úřad postupoval podle kap. 14.2.1 Metodického návodu pro provádění pozemkových úprav MN 1/2022 (dále jen „MN 1/2022“) [viz příloha č. 7]. Návrh nového uspořádání pozemků byl podle § 11 odst. 1 zákona o PÚ vystaven k nahlédnutí od 10. 1. 2022 po dobu 30 dní (do 10. 2. 2022) a pozemkový úřad o tom vyrozuměl známé účastníky řízení dopisem ze dne 4. 1. 2022, č.j. SPU 379304/2021.
36. Žalobce se stal vlastníkem pozemku parc. č. X (LV X) na základě kupní smlouvy ze dne 8. 1. 2022 uzavřené se společností AGRO Staňkov a.s. Návrh na vklad do katastru nemovitostí byl podán dne 20. 1. 2022, zápis v katastru nemovitostí byl proveden dne 14. 2. 2022. Sdělení žalobce o probíhajícím vkladovém řízení na katastrálním úřadu č. V-313/2002 obdržel pozemkový úřad až dne 10. 2. 2022 (pod č.j. SPU 045343/2022). Do té doby žádnou informaci o změně vlastnictví neobdržel. Žalovaný v této souvislosti namítal porušení § 8 odst. 1 správního řádu, kdy je dotčená osoba povinna správní orgány bezodkladně upozornit na to, že současně probíhá více takových postupů u různých správních orgánů nebo u jiných orgánů veřejné moci.
37. Žalobce dále v podání uvedl, že podává námitky a připomínky proti návrhu v tom smyslu, že se stane vlastníkem pozemku ke dni podání návrhu na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí, tedy k 20. 1. 2022 a požadoval přepracování návrhu. Pozemek, který koupil, je podle stávajícího uspořádání v části BPEJ (bonitované půdně ekologická jednotka) 45800 (nejcennější půdy) a v BPEJ 42604 (podprůměrné produkční půdy). Žalobce proto požadoval, aby byla dodržena zejména pravidla dle § 10 zákona (kritéria přiměřenosti).
38. Do žalobcova vlastnictví byl navržen pozemek dle návrhu parc. č. XA (parc. č. XB) – orná půda o výměře 0,1331 ha. Podle MN 1/2022 se v nově vytvořeném soupisu nových pozemků vlastníků, kteří se stali vlastníky v době vystavení návrhu, který je dodatkem k původnímu soupisu nových pozemků, nevyplňují údaje o nárocích vlastníka ani porovnání kritérií přiměřenosti dle § 10 zákona. Nad rámec uvedeného bylo zjištěno, že kritéria přiměřenosti byla dodržena, neboť rozdíl mezi původním a navrhovaným stavem pozemku vedeného na LV X činí +0,0 % ve výměře (původní i nová výměra 0,1331 ha), +0,1 % v ceně (původní cena 7 740 Kč, nová cena 7 750 Kč) a +0,1 % ve vzdálenosti (původní vzdálenost 1 005 m, nová vzdálenost 1 006 m).
39. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že o probíhajících pozemkových úpravách byla všem dotčeným vlastníkům, a v tomto případě tedy i žalobci, poskytnuta dostatečná a včasná informace, když od května 2017 byla v katastru nemovitostí u pozemků dotčených

pozemkovými úpravami vyznačena podle § 9 odst. 7 zákona o PÚ poznámka o zahájení pozemkových úprav. Kupní smlouva byla tedy uzavřena žalobcem v době za takto prokazatelně existujícího stavu, a tedy v očekávání dokončení pozemkových úprav, jejichž návrh nového uspořádání pozemků byl odsouhlasen kvalifikovanou většinou (§ 11 odst. 4 zákona).

40. Ve věci veřejného zájmu žalovaný odkázal na náleze Ústavního soudu ze dne 21. 5. 2014, I. ÚS 1305/13, který je uvedený v napadeném rozhodnutí. Dále žalovaný odkázal na předpis č. 152/1998 Sb., náleze Ústavního soudu ze dne 27. 5. 1998, kde se uvádí: *„Přitom je nepochybně evidentní, že pozemkové úpravy jsou determinovány souborem veřejných zájmů, z nichž je dominujícím zájem na dalším rozvoji zemědělské výroby při respektování odůvodněných ekologických požadavků. K tomu lze využít také judikaturu bývalého Nejvyššího správního soudu Československé republiky. Např. v nálezu Boh. adm. č. 14224 je formulováno stanovisko, že veřejný zájem je dán, podniká-li se dílo za tím účelem, aby bylo vyhověno životním potřebám nějakého širšího celku, státního, územního, sociálního apod. V dalších nálezech bylo konstatováno, že zájem veřejný nemusí být zájmem absolutním, neboť takový veřejný zájem buď vůbec není, nebo se vyskytuje jen zcela výjimečně. Pokud by vyvlastnění mělo být podmíněno absolutní nutností, byl by tím tento institut prakticky znehodnocen a soukromý zájem vlastníků by byl neúměrně povýšen nad zájem veřejný.“*
41. Zásadní podmínkou pro schválení návrhu pozemkových úprav je dosažení souhlasu podle § 11 odst. 4 zákona o PÚ, podle kterého *„pozemkový úřad rozhodne o schválení návrhu pozemkových úprav tehdy, pokud s ním souhlasí vlastníci alespoň 60 % výměry pozemků, které jsou řešeny ve smyslu § 2 zákona v pozemkových úpravách“*. Návrh nového uspořádání pozemků odsouhlasili vlastníci 99,8 % výměry řešených pozemků ve smyslu § 2 zákona o PÚ, která činí 309,82 ha.
42. Žalobce se sice s ohledem na časový sled výše popsaných událostí spojených s vkladem kupní smlouvy do katastru nemovitostí, nemohl přímo podílet na udělování souhlasu s vystaveným návrhem pozemkových úprav, avšak je třeba zohlednit, že koupí konkrétního pozemku vstupuje kupující do práv a povinností prodávajícího, pokud nebylo smluvně ujednáno jinak. Současně je však třeba konstatovat, že i v případě akceptace žalobcova nesouhlasu s návrhem by nedošlo ke zvrácení výsledku rozhodnutí o schválení návrhu, neboť výměra řešená v obvodu pozemkových úprav, kterou žalobce disponuje, nemůže ovlivnit procentuální výsledek souhlasu do takové míry, aby došlo k nesplnění podmínky dané § 11 odst. 4 zákona, a tedy k neschválení návrhu pozemkových úprav jako celku.
43. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

[IV] Posouzení věci soudem

44. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
45. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
46. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

47. Soud rozhodl v nařízeném jednání na den 12. 6. 2024. Žalovaný při ústním projednání věci setrval na svých dosavadních argumentech. Žalobce se z nařízeného jednání omluvil v den konání jednání a žádal o odročení věci.
48. Podle § 49 odst. 3 s. ř. s. neúčast řádně předvolaných účastníků nebrání projednání a skončení věci, nejsou-li důvody pro odročení podle § 50.
49. Soud se nejprve vyjádří k situaci, k níž došlo v den jednání.
50. Soud konstatuje, že předvolání k jednání v předmětné věci ze dne 10. 5. 2024 bylo žalobci téhož dne dodáno do datové schránky a bylo doručeno fikcí dne 20. 5. 2024. Jednání bylo nařízeno na den 12. 6. 2024 v 9.45 hodin. Dne 12. 6. 2024 v čase 8:49 hodin doručil žalobce do datové schránky krajského soudu podání nadepsané jako „*Žádost o odročení jednání*“. Uvedl v něm toto: „*Zdvořile Vás žádám o odročení jednání nařízeného na 12. 6. 2024 od 9:45 hodin na pozdější termín, a to z důvodu náhlých zdravotních problémů, které mi nedovolí cestovat do Plzně a/nebo sehnat za sebe zástupce. V pracovní neschopnosti jsem od 22.4.2024. Trvám na projednání v mé přítomnosti (mé účasti na jednání).*“ K přípisu byla přiložena listina České správy sociálního zabezpečení označená jako „*Informace o dočasné pracovní neschopnosti*“, podle které je žalobce v dočasné pracovní neschopnosti ode dne 22. 4. 2024. Doručení žádosti o odročení jednání předcházel žalobcův telefonát do kanceláře správního soudnictví Krajského soud v Plzni, jehož obsah je zachycen v úředním záznamu (č. l. 68 soudního spisu) takto: „*Dne 12. 6. 2024 v 9:00 hod. volal pan Petr Dobrovodský, žalobce v této věci, že zhruba před deseti minutami posílal datovou zprávou žádost o odročení jednání. Dotazoval se, zda to k nám již dorazilo. Rejstříkovou vedoucí mu bylo sděleno, že zatím nebylo nic doručeno. Žalobce sdělil, že od dubna má neschopenku a že si myslel, že to zvládne, ale dnes mu není dobře. Proto se omlouvá z jednání nařízeného na den 12. 6. 2024 od 9.45 hod. a žádá o odročení jednání a trvá na projednání věci ve své přítomnosti.*“
51. Podle § 50 věty první s. ř. s. může být jednání z důležitých důvodů odročeno. Výkladem tohoto ustanovení se zabýval Nejvyšší správní soud a dospěl k závěru, že odepřít právo účasti na jednání soudu lze jen výjimečně. Jednání musí být podle § 50 věty první s. ř. s. odročeno vždy, když existuje důležitý důvod, který může spočívat i v nemožnosti účastníka či jeho zástupce se jednání zúčastnit z omluvitelných důvodů (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 2. 2005, č.j. 2 Afs 5/2005-96, publikovaný pod č. 558/2005 Sb. NSS). Zároveň je ovšem nutné podle judikatury Nejvyššího správního soudu trvat na bezodkladnosti žádosti o odročení jednání, tedy aby byla předložena ihned poté, co vznikne překážka bránící v účasti na jednání (srov. např. rozsudky NSS ze dne 21. 6. 2013, č.j. 6 As 25/2013-23, ze dne 27. 1. 2015, č.j. 6 As 215/2014-25, ze dne 10. 10. 2012, č.j. 1 As 116/2012-25, či ze dne 29. 1. 2020, č.j. 9 As 184/2018-33). V rozsudku ze dne 17. 12. 2014, č.j. 9 Ads 78/2014-37, kasační soud vyjevil, že „*nelze opomenout aspekt včasnosti omluvy. Po účastníkovi řízení lze spravedlivě požadovat, aby nemožnost své přítomnosti u jednání omluvil ihned poté, co se dozví o důvodech, které mu v účasti u jednání brání. To má význam z hlediska dalšího postupu soudu. Dojde-li totiž řádná omluva z jednání, která osvědčuje důležité důvody nemožnosti účasti na jednání, v dostatečném předstihu, může soud o odročení jednání zpravit protistranu, které tak nevzniknou zbytečné náklady spojené s dostavením se k soudu. (...) nedostaví-li se k jednání soudu řádně předvolaný účastník, který včas nepožádal z důležitého důvodu o odročení, může soud věc projednat a rozhodnout v jeho nepřítomnosti (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 6. 2013, sp. zn. II. ÚS 102/03).*“ V rozsudku ze dne 14. 6. 2019, č.j. 3 As 247/2017-53, pak Nejvyšší správní soud vzhledem k písemným návrhům na odročení jednání poukázal na to, že „*je třeba přihlídnout*

k tomu, že krajským soudům jsou každý den doručeny desítky až stovky písemností. Jejich převzetí, označení, roztrídění a odevzdání osobám oprávněným k jejich zpracování je činnost, která může běžně přesáhnout (jednotky) minut i tehdy, je-li vykonána s nejvyšším urychlením.“ Obdobně o dané problematice pojednává také komentářová literatura: „Jde-li o překážku na straně zástupce účastníka řízení, jehož předmětem činnosti je profesionální poskytování právních služeb (advokát, daňový poradce apod.), je třeba rovněž uvést, proč nelze zajistit substituta, který by při jednání zastoupil zástupce účastníka. Důvod žádosti o odročení jednání musí být vždy doložen potvrzením o skutečnosti, pro kterou je žádáno o odročení jednání. Žádost je třeba učinit bezprostředně poté, co se účastník řízení či jeho zástupce dozvěděli, že se nebudou moci jednání zúčastnit. (...) nelze považovat za včasnou žádost, která je soudu doručena den před jednáním a která je odůvodněna např. služební cestou, dovolenou či kolizí jednání, jestliže o tomto důvodu musel žadatel vědět mnohem dříve. V takovém případě lze po liknavém účastníkovi či jeho zástupci legitimně žádat, aby upřednostnil účast při tomto jednání, neboť jinak by vyšla uniiver časově náročná příprava soudu a jiných účastníků řízení na jednání. V případě, že žádost účastníka řízení či jeho zástupce není řádná či včasná, soud jí nevyhoví.“ (srov. KÜHN, Zdeněk, KOCOUREK, Tomáš, a kol. Soudní řád správní. Komentář. Wolters Kluwer, Praha, 2019).

52. V souzené věci byl žalobce zpraven o termínu jednání dne 20. 5. 2024, tedy v době, kdy byl již téměř měsíc v dočasné pracovní neschopnosti, která trvala i v den jednání soudu. V tento den pak žalobce tvrdil náhlé zdravotní problémy (v listině doručené do datové schránky soudu), resp. náhlé zhoršení zdravotního stavu (v telefonickém rozhovoru). Žalobcově žádosti o odročení jednání nebylo soudem vyhověno z těchto důvodů.
53. Jak je uvedeno výše, po účastníkovi řízení lze spravedlivě požadovat, aby nemožnost své přítomnosti u jednání omluvil ihned poté, co se dozví o důvodech, které mu v účasti u jednání brání, aby bylo možno mj. zpravit o odročení jednání protistranu, které tak nevzniknou zbytečné náklady spojené s dostavením se k soudu. Z žádných žalobcových tvrzení (či podání) nevyplývá, že mohl důvodně počítat s tím, že se v době své pracovní neschopnosti bude moci účastnit nařízeného jednání u Krajského soudu v Plzni, a absolvovat tak mj. cestu z Prahy do Plzně a zpět. Žalobce podle všech dostupných (a jím předložených) informací musel vědět s dostatečným předstihem o tom, že se dne 12. 6. 2024 nebude moci k soudu dostavit, a to bez ohledu na jeho okamžitý zdravotní stav ráno před jednáním. Přesto ponechal omluvu až na necelou hodinu před začátkem jednání. Soud proto dospěl k závěru, že žalobcova omluva z jednání nebyla ve světle shora citované judikatury bezodkladná, tudíž ji nebylo možno hodnotit jako důležitý důvod pro odročení nařízeného jednání. Soud proto dne 12. 6. 2024 věc projednal a v nepřítomnosti žalobce rozhodl.
54. Žaloba není důvodná.
55. Stran časosledných údajů soud připomíná, že řízení ve věci bylo zahájeno dne 20. 9. 2012. Návrh byl s vlastníky průběžně projednáván (zpracovatelem) od března 2021 (v souladu s § 9 odst. 20 zákona o PÚ). V případě, kdy se vlastník pozemků k návrhu nevyjádřil, vyzval jej pozemkový úřad dopisy (ze dnů 9. 8. 2021, 26. 8. 2021, 6. 9. 2021 a 14. 9. 2021), aby tak učinil ve lhůtě 15 dnů od jejich doručení současně s upozorněním, že pokud se v této lhůtě nevyjádří, má se podle § 9 odst. 21 zákona o PÚ za to, že s novým uspořádáním pozemků souhlasí.
56. Ke dni vyložení soupisu nároků vlastníků pozemků byl dotčený pozemek ve vlastnictví Z. R. Následně se pozemek stal vlastnictvím společnosti AGRO Staňkov a.s., která odsouhlasila

návrh nového uspořádání pozemků dne 23. 9. 2021. Na základě kupní smlouvy ze dne 8. 1. 2022 získal žalobce od společnosti AGRO Staňkov a.s. pozemek do vlastnictví s právními účinky vkladu ke dni 20. 1. 2022.

57. Dopisem ze dne 4. 1. 2022, č.j. SPU 379304/2021, obdrželi účastníci řízení pozvánku na závěrečné jednání (§ 11 odst. 3 zákona) konané dne 10. 3. 2022 v Domažlicích. Zároveň je v onom podání uvedeno, že počínaje dnem 10. 1. 2022 je možno po dobu 30 dnů, tj. nejpozději do 10. 2. 2022, možno nahlédnout do zpracovaného návrhu pozemkových úprav a v této lhůtě mají účastníci řízení rovněž možnost uplatnit k vystavenému návrhu své námitky a připomínky s tím, že k později podaným námitkám a připomínkám se dle § 11 odst. 1 zákona o PÚ nepřihlíží. AGRO Staňkov a.s. obdržela přípis do datové schránky dne 5. 1. 2022.
58. Sdělení žalobce o probíhajícím vkladovém řízení na katastrálním úřadu č. V-313/2002 obdržel pozemkový úřad dne 10. 2. 2022. Do té doby žádnou informaci o změně vlastnictví správní orgán neobdržel. Žalobce podal dne 10. 2. 2022 proti návrhu komplexních pozemkových úprav námitky a připomínky. Správní orgán poté nechal vypracovat tři možné návrhy řešení na úpravu návrhu komplexních pozemkových úprav. Přípisem ze dne 25. 2. 2022, sp. zn. SPU 053032/2022, doručeným žalobci do DS dne 1. 3. 2022 (úterý), vyzval žalobce, aby se ve lhůtě sedmi dnů (tj. do 8. 3. 2022 – úterý) vyjádřil ke třem nově navrhovaným variantám a uvedl, s jakou verzí souhlasí. Ta pak bude zapracována do návrhu komplexních pozemkových úprav. Žalobce zaslal své negativní stanovisko spolu s výhradami správnímu orgánu dne 9. 3. 2022 prostřednictvím datové schránky (dodáno dne 9. 3. 2022, doručeno dne 10. 3. 2022), načež správní orgán dopisem ze dne 29. 3. 2022, sp. zn. SPU 104151/2022, sdělil žalobci, že podle metodického návodu pro provádění pozemkových úprav MN 1/2022 odst. 14.2.1 se pro případ převodu pouze části původního vlastnictví řešeného pozemku do vlastnictví jiné osoby nevyžaduje souhlas původního ani nového vlastníka s nově navrženými pozemky.
59. Na závěrečném jednání (dne 10. 3. 2022) byly zhodnoceny průběh a výsledky komplexních pozemkových úprav a vlastníci byli seznámeni s návrhem, o kterém bude rozhodnuto. Závěrečné jednání spolu s vystavením návrhu nahrazuje postup podle § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobce se závěrečného jednání nezúčastnil.
60. Stran námitky o nedostatečně vymezeném veřejném zájmu (část II. žaloby) soud uvážil následovně.
61. Není pravdou co tvrdí žalobce, totiž že „*pozemkový úřad ani neví, co představuje veřejný zájem u provádění pozemkových úprav, neboť veřejný zájem nesprávně zaměňuje za udělený souhlas vlastníků se zahájením komplexních pozemkových úprav*“. Soud ve shodě s žalovaným připomíná, že pozemkový úřad v prvoinstančním rozhodnutí zřetelně vyjevil, co považuje za veřejný zájem v dané věci. Tak na str. 2 prvoinstančního rozhodnutí je konstatováno, že účelem pozemkových úprav je „*prostorové a funkční uspořádání pozemků, jejich scelení nebo případné rozdělení, zabezpečení jejich přístupnosti a narovnání jejich hranic tak, aby byly vytvořeny podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy*“, když návrh pozemkových úprav současně „*zajišťuje podmínky pro zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, zlepšení vodohospodářských poměrů v krajině a zvýšení ekologické stability krajiny*“. Na str. 3 prvoinstančního rozhodnutí pak pozemkový úřad připomněl, že „*plán obsahuje dopravní řešení přístupu k jednotlivým nově navrženým pozemkům polními cestami a*

hospodářskými sjezdy, dále řeší ochranu zemědělské půdy před vodní erozí, opatření ke zlepšení vodních poměrů a opatření ke zlepšení ochrany a tvorby životního prostředí a zvýšení ekologické stability území“, přičemž „společná zařízení jsou navrhována na pozemcích státu a následně je po realizaci vlastní obec a slouží veřejnému zájmu“. Žalovaný se s tím, jak pozemkový úřad vymezil veřejný zájem, v napadeném rozhodnutí ztotožnil.

62. Žalobce konkrétně nepolemizoval s žádnou z kategorií veřejného zájmu, tak jak byly vyjeveny správními orgány, omezil se pouze na výše uvedené tvrzení o záměně veřejného zájmu za udělení souhlasu vlastníků, což ještě doplnil o tvrzení, že z textu prvoinstančního rozhodnutí (str. 3) nevyplývá veřejný zájem na komplexních pozemkových úpravách v daném území.
63. Soud se s takovým žalobcovým názorem neztotožňuje. Naopak, považuje snahu o zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, zlepšení vodohospodářských poměrů v krajině, zvýšení ekologické stability krajiny a zlepšení podmínek pro racionální hospodaření vlastníků půdy za dostatečnou demonstraci veřejného zájmu na realizaci pozemkových úprav. Žalobní námitka tak nebyla důvodná.
64. Následně, v části III. žaloby, žalobce namítal zatížení řízení před správním orgánem procesními vadami. Podstatou žalobních tvrzení uplatněných v této části žaloby je především žalobcovo přesvědčení, že správní orgán popsáním způsobem (viz výše text žaloby) zasáhl do žalobcových procesních práv, když mu neumožnil vyjádřit se k provedené úpravě návrhu komplexních pozemkových úprav.
65. Ani tato námitka nebyla důvodná.
66. Mezi stranami není sporné, že žalobce podal námitky a připomínky k vystavenému návrhu komplexních pozemkových úprav (k tomu srov. § 11 odst. 1 zákona o PÚ, podle kterého platí: „Pozemkový úřad oznámí na své úřední desce a zároveň na úředních deskách dotčených obcí [§ 5 odst. 1 písm. c)], kde je možno po dobu 30 dnů nahlédnout do zpracovaného návrhu; návrh musí být vystaven též v dotčené obci. O vystavení návrhu pozemkový úřad vyrozumí známé účastníky a současně jim sdělí, že v této době mají poslední možnost uplatnit k návrhu své námitky a připomínky u pozemkového úřadu. K později podaným námitkám a připomínkám se nepřihlíží.“). Námitky byly žalobcem podány v poslední den lhůty, tedy 10. 2. 2022. Je tu však spor o to, zda pozemkový úřad respektoval povinnost plynoucí mu z § 11 odst. 2 věty první zákona o PÚ (k tomu srov. § 11 odst. 2 zákona o PÚ, podle kterého platí: „Pokud jsou na základě námitek a připomínek podle odstavce 1 provedeny úpravy návrhu, je pozemkový úřad povinen vyžádat si nové vyjádření od dotčených účastníků. Mají-li uplatněné námitky a připomínky vliv na změnu plánu společných zařízení, postupuje se podle § 9 odst. 10 a 11. Závěrečné jednání podle odstavce 3 se uskuteční až po schválení plánu společných zařízení zastupitelstvem obce.“).
67. Pozemkový úřad reagoval na žalobcovy námitky přípisem ze dne 25. 2. 2022 (= listina označená jako „Odpověď na námitky a návrhy řešení“), ke kterému přiložil tři možné verze návrhu nového uspořádání pozemků (ve vztahu k žalobcem vlastněnému pozemku) reagující na žalobcovy námitky. Zároveň vyzval žalobce, aby se ve stanovené lhůtě vyjádřil, s jakou verzí návrhu souhlasí. Taková verze pak měla být zapracována do finálního návrhu. Žalobce s žádnou z tří navržených variant nesouhlasil, což pozemkovému úřadu sdělil v přípisu datovaném dne 9. 3. 2022 a doručeném pozemkovému úřadu dne 10. 3. 2022.

68. Rozhodující pro závěr soudu o nedůvodnosti námitky byl fakt, že žalobce reálně dostal možnost vyjádřit se ve smyslu § 11 odst. 2 zákona o PÚ k úpravám návrhu provedeným na základě jeho námitek. Z přípisu pozemkového úřadu ze dne 25. 2. 2022 je totiž zřejmé, že bude v každém případě vybrána jedna z oněch tří variant nového uspořádání pozemků zaslaných žalobci (resp. že nebude realizována žádná jiná, o které by žalobce nevěděl). Ergo, žalobce tím, že dostal možnost vyjádřit se k těmto třem variantám, dostal ve smyslu § 11 odst. 2 zákona o PÚ možnost vyjádřit se ke třem možným úpravám návrhu reagujícím na jeho námitky, přičemž provedena byla následně jedna z nich. V souzené věci tak nedošlo k tomu, že by byla, na základě žalobcových námitek a připomínek, provedena úprava návrhu, k níž by se žalobce nemohl vyjádřit. Naopak, předem mu byly předloženy hned tři takové uvažované úpravy návrhu (z nichž jedna byla nakonec vybrána) a žalobce se k nim vyjádřil tak, že nesouhlasil s ani jednou z nich.
69. Soud zároveň neshledal, že by ze strany správního orgánu došlo k porušení § 4 odst. 2 správního řádu. Stejně tak soud konstatuje, že ve světle výše prezentované argumentace stran postupu dle § 11 odst. 2 zákona o PÚ považuje za bezpředmětné námitky (ze strany žalobce) i argumentaci (ze strany žalovaného) co do použití Metodického návodu pro provádění pozemkových úprav MN 1/2022.
70. Žalobce dále namítal, že pozemkový úřad postupoval při stanovení termínu pro závěrečné jednání v rozporu s § 11 odst. 3 zákona o PÚ. Ani tuto námitku soud důvodnou neshledal.
71. Podle § 11 odst. 3 zákona o PÚ platí: „*Po uplynutí doby podle odstavce 1 [= třicetidenní lhůta ve smyslu § 11 odst. 1 zákona o PÚ] pozemkový úřad svolá závěrečné jednání, na kterém zhodnotí výsledky pozemkových úprav a účastníky seznámí s návrhem, o kterém bude rozhodnuto.*“
72. Pozemkový úřad v souzené věci dopisem ze dne 4. 1. 2022, č.j. SPU 379304/2021, pozval účastníky řízení na závěrečné jednání (§ 11 odst. 3 zákona), jehož termín stanovil na den 10. 3. 2022. Zároveň je v oné listině uvedeno, že počínaje dnem 10. 1. 2022 je možno po dobu 30 dnů, tj. nejpozději do 10. 2. 2022, možno nahlédnout do zpracovaného návrhu pozemkových úprav a v této lhůtě mají účastníci řízení rovněž možnost uplatnit k vystavenému návrhu své námitky a připomínky (k později podaným námitkám a připomínkám se dle § 11 odst. 1 zákona o PÚ nepřihlíží). Skutkový stav zjištěný ze správního spisu (o tom není mezi stranami sporu) je tak nutně oporou pro závěr o tom, že pozemkový úřad a) respektoval § 11 odst. 1 zákona o PÚ a stanovil třicetidenní lhůtu k uplatnění námitek a připomínek, a b) respektoval zároveň požadavek § 11 odst. 3 zákona o PÚ, neboť svolal závěrečné jednání až na 10. 3. 2022, tedy měsíc po uplynutí lhůty dle § 11 odst. 1 zákona o PÚ.
73. Žalobce v bodu 25. žaloby akcentoval, že „*zákon říká, že ke svolání má dojít až po uplynutí lhůty 30 dnů, během kterých je návrh zveřejněn k nahlédnutí*“. Žalobce se však mylně domnívá, že správní orgán musí realizovat oba kroky, tedy určení lhůty k nahlédnutí a podání námitek a stanovení lhůty lhůtu pro závěrečné jednání, postupně. Nikoliv, zákon nezapovídá, aby správní orgán zároveň určil třicetidenní lhůtu k nahlédnutí a podání námitek podle § 11 odst. 1 zákona o PÚ a lhůtu pro závěrečné jednání podle § 11 odst. 3 zákona o PÚ. Podstatné je, aby datum pro závěrečné jednání následovalo až po uplynutí lhůty určené k nahlédnutí do zpracovaného návrhu a případnému podání námitek. Přesně to se v souzené věci stalo a pozemkovému úřadu nebylo v tomto směru možné cokoliv vytknout.

74. Žalobce rovněž namítal pochybení pozemkového úřadu při určení a délce lhůty pro vyjádření se ke třem novým variantám uspořádání pozemků. Ani tyto námitky soud důvodnými neshledal.
75. Žalobce se stal vlastníkem předmětného pozemku ke dni 20. 1. 2022, tedy v době, kdy byl proces pozemkových úprav již v režimu § 11 zákona o PÚ. To znamená (zvýraznění podtržením provedl soud), že se jednalo o již zpracovaný návrh pozemkových úprav, nikoliv návrh zpracováváný, jak to předpokládá § 9 odst. 20, resp. § 9 odst. 21 zákona o PÚ. Postup podle § 9 odst. 20, resp. § 9 odst. 21 zákona o PÚ tak připadal do úvahy u žalobcových právních předchůdců (stran vlastnictví předmětného pozemku). Jedinou výjimkou, kdy je možné i v režimu § 11 zákona o PÚ aplikovat § 9 téhož zákona, je situace výslovně předvídaná v § 11 odst. 2 zákona o PÚ. V druhé větě tohoto ustanovení je výslovně zákonné zmocnění postupovat v situaci, kdy mají uplatněné námitky a připomínky vliv na změnu plánu společných zařízení, podle § 9 odst. 10 a 11 zákona o PÚ. Námitka, že by se o tuto situaci jednalo v souzené věci, však uplatněna nebyla.
76. Dále, žalobce využil možnost vyjádřit se k onomu zpracovávanému návrhu pozemkových úprav a v poslední den lhůty (= 10. 2. 2022) uplatnil námitky, na které pozemkový úřad reagoval přípisem ze dne 25. 2. 2022 obsahujícím mj. i tři možné verze návrhu nového uspořádání pozemků (ve vztahu k žalobcem vlastněnému pozemku) reagující na žalobcovy námitky. Žalobce byl vyzván, aby se ve stanovené lhůtě 7 dnů od obdržení přípisu vyjádřil, s jakou verzí návrhu souhlasí.
77. Soud ve shodě s žalovaným konstatuje, že za dané situace tu nebyla zákonem stanovená délka lhůty, kterou by měl správní orgán žalobci poskytnout pro vyjádření se k návrhu nového uspořádání pozemků reagujícího na námitky účastníka řízení. Určenou lhůtou 7 dnů od obdržení přípisu proto pozemkový úřad nevybočil ze zákonných mantinelů.
78. Na zákonnost napadeného, příp. prvoinstančního rozhodnutí neměl vliv ani fakt, že správní orgán v přípisu ze dne 25. 2. 2022 stanovil lhůtu pro vyjádření na 7 dní od obdržení přípisu, zatímco v listině datované dne 29. 3. 2022 nadepsané jako „Oznamovací dopis LV X“ uvedl mj. toto: *„Pobočka se ovšem snažila Vám vyhovět a dne 25. 2. 2022 Vám poslala odpověď na námitky a návrhy řešení č.j. SPU 053032/2022 a žádala Vás, abyste sdělil odpověď v termínu do 7 dnů (tj. do 4. 3. 2022).“* Ano, pokud žalobce obdržel přípis ze dne 25. 2. 2022 až dne 1. 3. 2022, pak sedmidenní lhůta pro vyjádření skutečně nemohla uplynout dne 4. 3. 2022 (pátek), ale až 8. 3. 2022 (úterý). Je evidentní, že datum „4. 3. 2022“ by odpovídal tomu, když by byl předmětný přípis doručen žalobci již 25. 2. 2022 (což se ovšem nestalo). Nicméně, ono rozporné konstatování stran konce lhůty bylo uvedeno až v přípisu ze dne 29. 3. 2022, tedy více než dvacet dní po dni 8. 3. 2022 odpovídajícímu sedmidenní lhůtě po doručení přípisu žalobci. Tomu tak tím nemohla být způsobena žádná újma na jeho veřejných subjektivních právech.
79. Žalobce byl dále toho názoru, že vyjádření ke třem možným řešením změny návrhu komplexních pozemkových úprav zaslal správnímu orgánu řádně a včas, a proto *„správní orgán byl povinen se tímto stanoviskem žalobce zabývat“*.
80. Vzhledem k tomu, že z žaloby není patrné, co žalobce mínil tím, že správní orgán byl povinen se žalobcovým stanoviskem zabývat, soud primárně připomíná § 11 odst. 4 (větu prvou) zákona o PÚ, podle kterého *pozemkový úřad rozhodne o schválení návrhu pozemkových úprav tehdy, pokud s ním souhlasí vlastníci alespoň 60 % výměry pozemků, které*

jsou řešeny ve smyslu ustanovení § 2 v pozemkových úpravách. Žalobce nečinil sporným, že by v souzené věci nebylo stanovené šedesátiprocentní hranice dosaženo. Tedy, správní orgán nemusel na žalobcovu nesouhlasné stanovisko stran tří předložených variant nikterak reagovat, či dokonce dál přepracovávat návrh až do podoby, s níž by žalobce souhlasil.

81. Žalobcova závěrečná tvrzení byla vtělena do části IV. žaloby a bylo jimi namítáno nerespektování závazných pravidel pro nové uspořádání pozemků podle § 10 zákona o pozemkových úpravách (ve vztahu k žalobcovu novému pozemku).
82. Soud nejprve upozorňuje na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č.j. 2 Azs 92/2005-58 (publikováno pod č. 835/2006 Sb. NSS), a to stran náležitostí žalobního bodu. Kasační soud dospěl v onom rozhodnutí k několika zásadním stanoviskům, která byla vtělena do následujících tří právních vět: „I. Ličení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. II. Žalobce je též povinen vyličit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. III. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“
83. Žalobní tvrzení obsažená v části IV. žaloby (náhradní pozemek) splňuje výše uvedené parametry jen sporadicky.
84. Žalobce především citoval znění § 10 zákona o PÚ, k čemuž připojuje jen obecná tvrzení jako „návrh komplexních pozemkových úprav (...) nerespektuje ve vztahu k novému pozemku pro odvolatele závazná pravidla pro nové uspořádání pozemků podle § 10 zákona o pozemkových úpravách“, „nové prostorové a funkční uspořádání pozemků podle návrhu komplexních pozemkových nerespektuje cíle a principy podle § 2 zákona o pozemkových úpravách, když je v rozporu s účelným a hospodárným využitím pozemků, minimálně ve vztahu k pozemku a zejména postrádá veřejný zájem“, když „uvedeným došlo k porušení § 2 odst. 1 a odst. 3 správního řádu“ a „v konečném důsledku pak můžou být porušena ústavní práva žalobce zásahem do čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod“. Žalobce dále, opět jen obecně konstatoval, že „ochrana vlastnictví při pozemkových úpravách je zajišťována mj. principem ekvivalence, kdy v rámci změn vlastnických vztahů k pozemkům řešeným pozemkovými úpravami musí být za pozemky, které byly vlastníkovu z nějakého důvodu odňaty, poskytnuta adekvátní náhrada v podobě jiného pozemku stejné kvality, ceny, výměry, vzdálenosti (s tím, že zákon stanoví určitý limit odchylek)“. Konečně žalobce připomněl, že „dalším principem ovládajícím pozemkové úpravy je princip výměny vlastnických práv k pozemkům pro účely racionalizace hospodaření na pozemcích tak, aby tyto přinášely co největší ekonomický užitek“, když dle jeho názoru „nebyla výše uvedená zákonná pravidla a principy pro komplexní pozemkové úpravy dodržena, čímž bylo zasaženo so jeho subjektivních práv“.

85. Jak patrně, uvedená tvrzení nedosahují náležitosti žalobního bodu pro jejich obecnost. Žalobce se omezil pouze na povšechná tvrzení bez jakékoliv jejich konkretizace v kontextu s jeho veřejnými subjektivními právy. Taková obecná tvrzení tak nelze vypořádat jinak než opět obecně. Soud proto konstatuje, že žádné z vytýkaných nedostatků v rozhodování, resp. rozhodnutích pozemkového úřadu ani žalovaného neshledal.
86. Jediným konkrétem v části IV. žaloby tak zůstávají tvrzení vyjevená v jejím bodě 24 (zde soud upozorňuje na vadné číslování bodů žaloby, neboť posledním bodem části III. žaloby je bod 26, prvním bodem části IV. žaloby je bod 27, po kterém ovšem opět následují body 24 – 28). V bodě 24 části IV. žaloby je namítáno, že „*správní orgán zvolil variantu č. 1, která nebyla řádně odůvodněna a je nevyhovující*“, protože „*zahrnuje pozemek, který není zpřístupněn z veřejné cesty, aniž by bylo uvedeno, jak bude přístup zajištěn*“, když „*správní orgán neumožnil žalobci se k této variantě řádně vyjádřit před schválením pozemkových úprav*“.
87. Ohledně tvrzení o neumožnění vyjádřit se k variantě č. 1 soud odkazuje na vlastní argumentaci výše. Stran tvrzení o nedostatečném odůvodnění varianty č. 1 a její nevhodnosti pak soud rovněž odkazuje na vlastní argumentaci, v tomto případě o obecnosti žalobních tvrzení. Zbývalo tak posoudit námitku, podle které zvolená varianta č. 1 zahrnuje pozemek, který není zpřístupněn z veřejné cesty, aniž by bylo uvedeno, jak bude přístup zajištěn.
88. Žalobce tuto námitku uplatnil již v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Žalovaný ji vypořádal na str. 13 a 15 napadeného rozhodnutí, kde mj. vyjevil toto: „*Optimálnost varianty č. 1 spočívá dle názoru odvolacího orgánu v tom, že se zpracovatel snažil umístit navržený pozemek v místě původního pozemku, který byl předmětem koupě, pouze se změněným tvarem, který umožní jeho racionální užívání. Především se navržený pozemek nachází v místě s požadovanými BPEJ 45800 a 42604 a tím nedošlo k překročení kritérií přiměřenosti, což koresponduje s požadavkem odvolatele. (...) Pozemkové úpravy jsou vedeny ve veřejném zájmu. Není tedy možné po schválení a vystavení návrhu, kdy je získán souhlas vlastníků ve smyslu ust. § 11 odst. 4 zákona, znovu zajišťovat změnu schváleného PSZ, když to zákon nestanovuje a tuto povinnost proto neukládá ani MN 1/2022. Poslední změna PSZ je možná na základě uplatněné námítky a připomínky k vystavenému návrhu podle ust. § 11 odst. 2 zákona. Původní vlastník, tj. společnost AGRO Staňkov a.s., námitku ani připomínku neuplatnil. Je třeba zdůraznit, že odvolatel uzavřel kupní smlouvu na pozemek, který je dle stávajícího stavu v terénu rovněž nepřístupný.*“ Významné jsou pak i další skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí na str. 16, kde žalovaný (ve vztahu k žalobcovým nárokům) uvedl, že „*rozdíl mezi původním a navrhovaným stavem činí +0,0 % ve výměře, +0,1 % v ceně a +0,1 % ve vzdálenosti*“ s tím, že „*odvolateli tedy byla poskytnuta zcela adekvátní náhrada za zakoupený pozemek a tím byl splněn jeho požadavek ze dne 10. 2. 2022*“. V dalších detailech pak soud odkazuje na napadené rozhodnutí, konkrétně na vypořádání odvolacích bodů 9, 24 a 26.
89. Pro závěr soudu o nedůvodnosti žalobního tvrzení je fakt, že žalobce skrze žalobu vůbec nepolemizoval s obsáhlým vypořádáním totožné odvolací námítky žalovaným, pouze bez dalšího zopakoval, že zvolená varianta zahrnuje pozemek, který není zpřístupněn z veřejné cesty, když není uvedeno, jak bude přístup zajištěn. Žalobce sice odkazuje na § 10 zákona o PÚ, nekonfrontuje však napadené rozhodnutí ani s jedním z kritérií uvedených v jeho prvním odstavci („*Vlastníkům pozemků navrhne pozemkový úřad nové pozemky tak, aby odpovídaly jejich původním pozemkům přiměřeně cenou, výměrou, vzdáleností a podle možností i druhem pozemku*“). Dále, žalobce zdůrazňuje, že nový pozemek není zpřístupněn z veřejné cesty, avšak nikterak se nevymezil vůči tvrzení žalovaného (v napadeném rozhodnutí) o

tom, že žalobce uzavřel kupní smlouvu na pozemek, který je dle stávajícího stavu v terénu rovněž nepřístupný. Za takové situace soudu nezbylo než uzavřít, že považuje odůvodnění správních rozhodnutí ve vztahu § 10 zákona o PÚ za dostačující, přezkoumatelná a zákonná.

90. Vzhledem k tomu, že soud neshledal žádná z žalobních tvrzení důvodnými, žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

[V] Náklady řízení

91. Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 12. 6. 2024

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu